

RELACIÓ ACORDS ADOPTATS PEL CONSELL EXECUTIU DEL CONSELL DE MALLORCA DE DIA 1 DE JUNY DE 2017

PRESIDÈNCIA

APROVACIÓ ACTA ANTERIOR (30-5-2017).

DEPARTAMENT D'ECONOMIA I HISENDA

PROPOSTA D'ACORD DE MODIFICACIÓ DEL PLA ESTRATÈGIC DE SUBVENCIONS DEL CONSELL DE MALLORCA PER A L'ANY 2017 (DEPARTAMENT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA I PRESIDÈNCIA I DEPARTAMENT DE CULTURA, PATRIMONI I ESPORTS).

Es dóna compte de la següent proposta del conseller executiu d'Economia i Hisenda:

El Consell Executiu, reunit en sessió de 16 de novembre de 2016, va aprovar el Pla Estratègic de subvencions del Consell de Mallorca per a l'any (text consolidat aprovat per Acord de 15 de febrer 2017. BOIB núm. 24, de 25 de febrer).

El 18 de maig de 2017, el Departament de Participació Ciutadana i Presidència, ha presentat una proposta de modificació d'aquest Pla a l'objecte d'incloure una línia de subvencions per a finançar despeses del sector universitari derivades de projectes que s'executin en l'àmbit territorial de Mallorca i que tinguin com objectiu contribuir a una millora de les relacions socials i el benestar personal de la gent gran

Igualment, el 29 de maig de 2017, el Departament de Cultura, Patrimoni i Esports ha presentat una proposta de modificació per incloure una nova línia de subvencions dirigida a millorar les instal·lacions esportives públiques de Mallorca a l'objecte de promoure i facilitar la pràctica esportiva de la ciutadania.

En ús de l'atribució conferida en l'article 5 de l'Ordenança general de subvencions de la Corporació, aprovada per Acord del Ple de 23 de desembre de 2016 (BOIB núm. 21, de 18 de febrer de 2017), es proposa al Consell Executiu, òrgan competent per a resoldre, de conformitat amb allò que disposa l'article 28.h) del Reglament orgànic del Consell de Mallorca, l'adopció del següent:

ACORD

1. Modificar el Pla estratègic de subvencions del Consell de Mallorca per a l'any 2017, respecte a les línies de subvencions del Departament de Participació Ciutadana i Presidència i del Departament de Cultura, Patrimoni i Esports, d'acord amb el detall següent:

- Incloure la línia de subvenció corresponent al programa pressupostaria de l'àrea de Promoció Sociocultural (23180):

DEPARTAMENT	PARTICIPACIÓ CIUTADANA I PRESIDÈNCIA					
PROGRAMA:	PROMOCIÓ SOCIAL I ASSOCIACIONISME (23180)					
DENOMINACIÓ:	Subvencions per al suport a la realització de projectes com instrument per a les relacions socials i el benestar personal de la gent gran					
<i>Objectius Estratègics</i>	<i>Sectors beneficiaris</i>	<i>Línies de subvenció</i>	<i>Aplicacions pressupostàries</i>	<i>Procediment i règim de concessió</i>	<i>Cost previst (3 anys)</i>	<i>Termini d'execució</i>

- Promoure i estimular l'envelliment actiu i la promoció d'hàbits saludables . - Promoure les relacions socials i la comunicació interpersonal com a mitjà per aconseguir un enriquiment personal i per prevenir l'aïllament social (millora de la qualitat de vida). - Crear espais on es comparteixin valors de tolerància, convivència i solidaritat, determinants en les relacions comunitàries.	Universitats Públiques	Subvencions per a finançar despeses derivades de projectes que s'executin en l'àmbit territorial de l'Illa de Mallorca i que tinguin com objectiu contribuir a una millora de les relacions socials i el benestar personal de la gent gran	00.23180.45390	Convocatòria pública en règim de concurrència competitiva	18.000,00 € (2017) 18.000,00 € (2018) 18.000,00 € (2019)	De l'1 gener de 2017 al 30 de setembre de 2017
--	------------------------	--	----------------	---	--	--

- Incloure la línia de subvenció corresponent al nou programa pressupostari de l'àrea de d'Esports (34201, subvencions instal·lacions esportives d'entitats locals de Mallorca):

DEPARTAMENT	Cultura, Patrimoni i Esports					
PROGRAMA:	Subvencions instal·lacions esportives d'entitats locals de Mallorca (34201)					
DENOMINACIÓ:	Convocatòria de subvencions per la millora de les instal·lacions esportives de Mallorca 2017-2019					
<i>Objectius Estratègics</i>	<i>Sectors beneficiaris</i>	<i>Línies de subvenció</i>	<i>Aplicacions pressupostàries</i>	<i>Procediment i règim de concessió</i>	<i>Cost previst (3 anys)</i>	<i>Termini d'execució</i>
Fomentar l'accés a l'activitat esportiva de la ciutadania, millorant els espais públics destinats a aquest objecte. Amb aquesta finalitat el Consell de Mallorca vol recolzar a les entitats locals de Mallorca a millorar les instal·lacions esportives públiques.	Entitats locals de Mallorca	Convocatòria de subvencions per la millora de les instal·lacions esportives de Mallorca	Exercici 2017 20. 34201. 76200 Exercici 2018 20. 34201. 76200 20. 34201. 76800 Exercici 2019 20. 34201. 76200 20. 34201. 76800	Convocatòria pública. Concurrència no competitiva	Exercici 2017 3.800.000,00€ Exercici 2018 4.000.000,00€ Exercici 2019 4.000.000,00€	2017-2019

2. Publicar el contingut d'aquest Acord en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i en la seu electrònica del Consell de Mallorca.

DEPARTAMENT DE TERRITORI I INFRAESTRUCTURES

PROPOSTA CONJUNTA D'ACORD DELS DEPARTAMENTS DE TERRITORI I INFRAESTRUCTURES I DE MEDI AMBIENT PER DONAR CONFORMITAT A L'ESBORRANY DE PROPOSTA DE TEXT ARTICULAT PER A UNA LLEI DE CAMINS PÚBLICS I RUTES D'INTERÈS EXCURSIONISTA DE MALLORCA I SOTMETRE A AUDIÈNCIA I INFORMACIÓ PÚBLICA L'ESBORRANY DE PROPOSTA DE TEXT D'ACORD AMB EL QUE PREVEU L'ARTICLE 133.2 DE LA LLEI 39/2015.

Es dona compte de la següent proposta conjunta de la consellera executiva de Territori i Infraestructures i de la consellera executiva de Medi Ambient:

L'acord de governabilitat del Consell Insular de Mallorca 2015-2019, document que guia les polítiques de l'administració insular durant els quatre anys de legislatura, dins l'apartat 6 relatiu a les infraestructures, va incloure el pacte següent:

«g) Protecció del camins públics mitjançant la iniciativa legislativa del Consell davant del Parlament de les Illes Balears, per a l'aprovació d'una llei de Camins, així com l'elaboració i aprovació d'un pla d'Intervenció i dinamització de Rutes senderistes.»

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix amb caràcter bàsic el procediment per a la iniciativa legislativa i de la potestat per a dictar reglaments i altres disposicions. Així, en l'article 133 es planteja un procés de participació de la ciutadania en el procés d'elaboració de normes.

En aquest sentit, per acord del Consell Executiu de dia 12 d'abril de 2017, es va obrir un període de quinze dies de tràmit de consulta pública prèvia de l'article 133.1 de la Llei 39/2015, tràmit que va culminar el dia 9 de maig i posteriorment s'ha treballat en la redacció d'un text articulat que incorpora alguns dels suggeriments rebuts a la fase de consulta pública prèvia.

El Decret d'organització del Consell de Mallorca disposa que cada un dels consellers executius i de les conselleres executives del Consell de Mallorca té les atribucions d'ordenar la publicació de les resolucions i els edictes en relació amb les matèries pròpies del departament, en publicacions oficials i altres mitjans de comunicació social.

Igualment el Reglament orgànic a l'article 31d atribueix als consellers i conselleres executives la preparació i presentació per a la seva aprovació per l'òrgan competent dels projectes de reglaments o ordenances insulars relatius a qüestions del seu departament. Per analogia aquesta previsió pot aplicar-se a la iniciativa legislativa, tot i que l'article 8 de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars atribueix al Ple l'exercici de la iniciativa legislativa davant el Parlament de les Illes Balears.

En aquest sentit, el Departament de Territori i Infraestructures té atribuïda la competència d'administració i gestió dels camins públics del Consell de Mallorca com també de les carreteres (article 5. 1); d'un altre costat, el Departament de Medi Ambient, té atribuïda la competència de planificar, crear i gestionar les rutes senderistes en l'àmbit de les competències del Consell.

Així, es considera convenient traslladar al Consell Executiu que adopti l'acord de donar conformitat a l'esborrany de proposta de text articulat per a una *Llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca* i de substanciar el corresponent tràmit d'audiència i informació pública, amb la qual s'ha de donar audiència als ciutadans afectats i sol·licitar totes les aportacions addicionals que puguin fer altres persones i entitats.

Per tot això, proposem al Consell Executiu del Consell de Mallorca l'adopció dels següents:

ACORDS

1r.- Donar conformitat a l'esborrany de proposta de text articulat per a una *Llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca*.

2n.- Obrir un període d'un més d'audiència i informació pública, a través del portal web del Consell on es publicarà l'esborrany de proposta de text articulat per a una *Llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca*. Tot això a l'empara de l'article 133.2, de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3r.- Ordenar la publicació d'aquest acord al portal Web del Consell de Mallorca i al Butlletí Oficial de les Illes Balears als efectes a dalt esmentats.

Annex a l'acord del Consell Executiu

«Esborrany de proposta de text articulat per a una
Llei de camins públics i rutes d'interès excursionista de Mallorca

SUMARI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I. Objecte i principis generals

Article 1. Objecte

Article 2. Principis generals

TÍTOL II. Camins públics de Mallorca

Capítol I. Règim jurídic

Article 3. Definicions

Article 4. Règim demanial i servituds públiques

Article 5. Zona de protecció

Article 6. Acció pública

Article 7. Desafectació

Article 8. Permuta i mutació demanial

Article 9. Recerca, recuperació possessòria, delimitació i fitació

Article 10. Reclamacions i accions judicials respecte de la titularitat pública municipal dels camins

Capítol II. De la catalogació i registre dels camins públics

Article 11. Catàleg municipal de camins

Article 12. Redacció del catàleg municipal de camins

Article 13. Procediment per aprovar el catàleg municipal de camins

Article 14. Catàleg insular de camins públics

Article 15. Registre insular de camins públics

Article 16. Actualització

- Article 17. Consulta pública del Registre insular de camins públics
- Article 18. Iniciativa del Consell Insular de Mallorca en la incorporació de camins als catàlegs municipals de camins

Capítol III. Relacions interadministratives

- Article 19. Coordinació i col·laboració
- Article 20. Col·laboració del Consell Insular de Mallorca amb la redacció dels catàlegs municipals de camins

Capítol IV. Instruments d'ordenació territorial i plans executius

- Secció I. Ordenació territorial dels camins
 - Article 21. Pla Director Sectorial de Camins
 - Article 22. Contingut mínim del Pla Director Sectorial de Camins
- Secció II. Planificació de desplegament en matèria de camins
 - Article 23. Plans especials de camins
 - Article 24. Coordinació amb la planificació territorial
 - Article 25. Modificació i revisió
- Secció III. Efectes de l'ordenació en matèria de camins
 - Article 26. Declaració d'utilitat pública
 - Article 27. Recursos financers
 - Article 28. Associacions d'usuaris

Capítol V. Dels usos dels camins

- Article 29. Ús general
- Article 30. Ordenances
- Article 31. Limitacions a l'ús
- Article 32. Prohibicions i impediment de pas
- Article 33. Altres usos i aprofitaments

Capítol VI. Condicions generals per als diferents usos i aprofitaments

- Article 34. Senyalització
- Article 35. Conservació del ferm dels camins
- Article 36. Tancaments laterals dels camins
- Article 37. Conservació dels marges i parets de tancament
- Article 38. Ús forestal en la zona de protecció
- Article 39. Instal·lacions subterrànies i aèries als camins

TÍTOL III. Rutes d'interès excursionista

Capítol I. Objectius, definicions i competències

- Article 40. Objectius
- Article 41. Definicions
- Article 42. Competències del Consell Insular de Mallorca
- Article 43. Competències dels ajuntaments
- Article 44. Funcions de la Federació Balear de Muntanyisme i Escalada

Capítol II. Constitució de les rutes senderistes i implantació del Registre

- Article 45. Iniciativa per constituir les rutes senderistes
- Article 46. Plans especials d'ordenació de rutes senderistes
- Article 47. Projecte de ruta senderista
- Article 48. Ordenances
- Article 49. Efectes dels plans especials i dels projectes de rutes senderistes
- Article 50. Procediment d'homologació de rutes
- Article 51. Cancel·lació de l'homologació
- Article 52. Registre de rutes senderistes de Mallorca
- Article 53. De la prohibició de noves rutes al marge d'aquesta llei

Capítol III. Conservació, policia i senyalització

- Article 54. De la conservació i policia de les rutes senderistes
- Article 55. Senyalització

TÍTOL IV. Infraccions i sancions

- Article 56. Definició i tipificació
- Article 57. Infraccions molt greus
- Article 58. Infraccions greus
- Article 59. Infraccions lleus
- Article 60. Responsabilitats
- Article 61. Mesures restitutòries i sancionadores
- Article 62. Procediment sancionador
- Article 63. Sancions i multes
- Article 64. Prescripció de la infracció
- Article 65. Restitució i indemnització de danys
- Article 66. Execució forçosa

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera

Modificació de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial

Disposició adicional segona

Aplicació de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears

Disposició adicional tercera

Camins ferroviaris

Disposició adicional quarta

Pla de Vies Ciclistes

Disposició adicional cinquena

Subrogació del Consell Insular de Mallorca per aprovar el catàleg municipal de camins

Disposició adicional sisena

Naturalesa dels catàlegs de camins municipals i insulars

Disposició addicional setena

Garantia de connectivitat

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

Disposició transitòria segona

Disposició transitòria tercera

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final única

Entrada en vigor de la llei

ANNEX I

Fitxa homologada per al Catàleg municipal de camins i per al Registre insular de camins públics

ANNEX II

Sol·licitud d'homologació de ruta senderista

ANNEX III

Fitxa per al Registre de rutes senderistes de Mallorca

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Mallorca ofereix una realitat geogràfica complexa marcada per les singularitats de la serra de Tramuntana, el Raiguer, el Pla, les serres de Llevant i el Migjorn de l'illa. Aquestes característiques particulars han anat conformant una realitat clarament diferenciada de la resta de l'arxipèlag pel que fa a la implantació dels assentaments de població, a la realitat demogràfica i al nombre i distribució de les vies de comunicació. En aquest sentit, cal tenir present la complexitat administrativa que suposa a Mallorca la convivència de 53 municipis, de grandària i dinàmiques de població molt diferents entre ells, alguns més turístics, altres, d'interior, de muntanya, metropolitans, etc. Però tots ells amb l'exercici de competències en mobilitat i infraestructures així com també en conservació del patrimoni i del medi ambient. Municipis que gaudeixen d'un elevat grau d'autonomia però que sovint pateixen d'una mancança d'eines de coordinació entre ells i fins i tot de limitació de recursos a l'hora d'intervenir en determinades matèries.

En aquest context, els camins públics de Mallorca constitueixen, juntament amb les carreteres, una xarxa de vies extensa i arrelada, amb la funció històrica bàsica d'enllaçar els diferents indrets de l'illa, en especials els nuclis tradicionals, que ofereix al conjunt de la població una accessibilitat generalitzada a tot el territori insular. Aquesta funció encara perdura avui dia amb l'estructura d'una trama conformada per milers de

quilòmetres de camins amb uns funcions, unes característiques i una freqüentació molt característiques de l'illa.

En l'actualitat, a Mallorca encara es percep la rellevància cabdal d'aquesta xarxa de camins per al benestar de la població, en especial pel potencial que representa amb relació a l'apropament de la ciutadania al gaudi d'un medi ambient saludable i a la interacció amb l'entorn rural dins una ordenació territorial cohesionada i equilibrada. Conflueixen doncs en la regulació d'aquestes infraestructures diferents drets constitucionals de les persones, com ara: el dret a la lliure circulació i desplaçament pel territori, bé sigui per una motivació social o econòmica concreta com per una inquietud o desig personal de contacte amb l'entorn mitjançant una correcta aproximació a la natura; trepitjant camins de terra on no circulen vehicles de motor; el dret a la salut i a una vida sana; el dret a gaudir d'un medi ambient adequat pel desenvolupament de les persones, sempre conjugat amb el deure de conservar-lo i d'utilitzar de manera racional els recursos naturals.

Per altra banda, el Conveni Europeu del Paisatge, ratificat per l'Estat Espanyol i al qual el Consell Insular de Mallorca s'adherí l'any 2008, estableix que tot el territori esdevé paisatge i afegeix que els ciutadans i les ciutadanes de la Unió Europea disposen del dret al gaudi d'un entorn de qualitat i que els ha de ser accessible. D'aquesta manera, la xarxa de camins públics esdevé, a més a més, un element fonamental que procura una permeabilitat territorial suficient per permetre una aproximació, coneixement i gaudi del paisatge que incideixi en la seva preservació i millora en benefici de tota la població.

A més d'això, i no en pocs casos, els camins de Mallorca són, per ells mateixos, elements del patrimoni cultural —en el sentit més ampli del concepte— que mereixen un grau major de reconeixement i de protecció. Els traçats dels camins són saviesa popular, història, tradició i patrimoni i, per tant, cal anar més enllà de la protecció patrimonial simple de llur realitat física, de la qual avui en dia només en gaudeixen alguns elements, com ara els empedrats, a partir d'instruments d'ordenació territorial o urbanística. Així, cal implantar un nou règim normatiu que pugui dotar els camins d'un règim jurídic més complet i adient.

Amb l'ús generalitzat dels vehicles de motor en els anys cinquanta del segle passat, les administracions varen oblidar molts de camins antics, ja que només preien en consideració els que, per les seves característiques i el traçat, eren els més aptes per als automòbils de l'època, al mateix temps que en potenciaven l'adequació als nous sistemes de transport. Així, molts de camins restaren abandonats i foren envaïts per la vegetació o, fins i tot, usurpats, mentre que altres es transformaven en vies concebudes únicament des de la perspectiva de l'automòbil.

En l'actualitat, els nous usos de lleure, com les activitats d'excursionisme o senderisme, entre d'altres, han tornat a reivindicar aquesta xarxa que cal preservar i fomentar, no només com a infraestructures per satisfer necessitats de comunicació pròpies i específiques del món rural, sinó com a infraestructures al servei de tota la societat. Una xarxa que permet al conjunt de la població mallorquina, com també els visitants, gaudir de la natura i del paisatge, amb un alt valor patrimonial i cultural que també, al cap i a la fi, es converteix en un motor de desenvolupament rural i d'un major equilibri territorial.

En suma, sense camins públics no es disposa de la llibertat de moure's per l'illa, ni de caminar sobre un ferm de terra, ni de gaudir de la natura ni del paisatge, ni tampoc no es pot aconseguir la sensibilització i la participació ciutadana efectiva a l'hora de conservar-ho.

Tot i que durant anys, especialment des d'alguns ajuntaments i des del Consell Insular de Mallorca, s'ha fet un esforç notable per recuperar i defensar els antics camins públics, això no obstant s'ha constatat que aquesta tasca no resulta suficient sense implantar un règim jurídic general. Així doncs, aquesta llei, per atendre les diferents realitats que presenten els camins públics de Mallorca, s'articula a través de dos grans apartats: el títol II per als camins públics i el títol III per a les rutes d'interès excursionista. Títols que per ells mateixos podrien ser objecte d'una llei per separat, però que, en aquest cas, s'ha considerat convenient tractar d'una manera unitària i en un mateix cos normatiu. Això és així ja que sovint se sobreposen sobre un mateix camí públic tant la funció pròpia d'una via de comunicació com la recreativa i d'accés a la natura. Als títols esmentats els són d'aplicació el règim comú de la llei que ve determinat pel títol I (objecte i principis generals) i el títol IV (infraccions i sancions).

El títol I recull l'objecte de la llei, és a dir el règim jurídic dels camins públics i les rutes d'interès excursionista, i n'incorpora els principis generals, que es poden resumir en la defensa i conservació del patrimoni viari de Mallorca, potenciant-ne l'ús responsable com a mitjà per accedir a l'entorn rural més immediat de la ciutadania.

El títol II estableix el règim jurídic dels camins públics. Es vol significar que aquesta llei, com no podia ser d'altra manera, es remet a la normativa comuna respecte de la definició de domini públic, si bé reforça els mitjans per defensar i controlar els camins públics mitjançant la concreció puntual de determinats articles de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears. Així doncs, pel que fa a la noció de camí públic, es parteix d'un concepte que, atenent la realitat, abasta qualsevol tipologia de camí que no només inclou la via de comunicació en ella mateixa, sinó també els elements que —sent igualment de domini públic— els són inherents per a la seva finalitat, com ara els pous, els abeuradors, els marges, etcètera. També s'estableix una zona de protecció, igual que fa la Llei de carreteres, de 3 metres a cada costat del camí.

El control i la defensa dels camins s'ha instrumentalitzat d'acord a un doble control: el que exerceix l'administració municipal i el que exerceix el Consell Insular de Mallorca, administració que atesora molta d'informació sobre els camins i que pot ser de gran utilitat a l'hora d'acreditar-ne la titularitat pública. D'altra banda, és obvi que una defensa dels camins de Mallorca no es pot plantejar únicament amb una visió compartimentada per municipis, ja que molts camins, encara que de titularitat municipal, tenen un interès supramunicipal, i també per això és important que el Consell Insular de Mallorca entri a tutelar la xarxa des d'una visió insular, amb total respecte a l'autonomia municipal.

Les novetats que podem destacar d'aquest títol II són:

Respecte de l'acció pública, se n'ha ampliat el dret a l'exercici a qualsevol persona física o jurídica amb interès en la matèria, superant el concepte de veí/veïna de la legislació de règim local. També, i seguint l'exemple de la Llei 33/2003, de 3 de

novembre, de patrimoni de les administracions públiques, s'ha establert una gratificació per a la defensa dels camins públics, superant la mera indemnització de despeses que preveia la legislació de règim local. Finalment, s'ha establert la possibilitat que el Consell Insular de Mallorca, en les vies d'interès supramunicipal, pugui requerir la informació als ajuntaments per instar posteriorment, si ho considera oportú, l'acció pública en defensa de la titularitat pública d'un camí.

Pel que fa a la desafectació, s'elimina qualsevol possibilitat que es pugui donar la desafectació tàcita pel transcurs del temps. Respecte de les permutes i mutacions demaniales, s'insisteix en l'adequació a l'interès general, requerint un informe preceptiu del Consell Insular de Mallorca que serà vinculant per a les vies que afecten rutes senderistes de caràcter insular.

Pel que fa a l'expedient d'investigació, recuperació d'ofici i delimitació i afitament, s'estableix, com a principal novetat, que el Consell Insular de Mallorca en cas de vies municipals d'interès supramunicipal pugui iniciar els expedients d'investigació d'ofici en cas que l'ajuntament no actuï.

També es fixa l'obligatorietat que qualsevol reclamació sobre la titularitat dels camins municipals s'ha de comunicar al Consell Insular de Mallorca perquè pugui cooperar amb l'ens municipal en la defensa de la titularitat pública o, fins i tot, assumir-ne la defensa si l'Ajuntament no ho fa.

Respecte al Catàleg de camins inclòs en el capítol II, s'estableix l'obligatorietat que els ajuntaments el redactin en el termini màxim de 4 anys des de l'entrada en vigor de la Llei. La finalitat del catàleg és informativa i de control dels camins públics, sense que es puguin assimilar als catàlegs urbanístics. La llei estableix el procediment per aprovar els catàlegs, procediment que preveu un informe del Consell Insular de Mallorca, i també estableix un tràmit d'audiència pública. Els camins catalogats són directament inscriptibles en l'Inventari de Béns Municipals i també s'inscriuen en el Registre insular de camins públics. Aquest Registre té caràcter merament informatiu i vol ampliar al màxim la informació destinada a la ciutadania amb relació als camins públics de l'illa i, especialment, respecte de la titularitat. La gestió del Registre insular s'atribueix al Consell Insular de Mallorca.

Igualment, el Consell Insular de Mallorca pot requerir als ajuntaments que cataloguin les vies municipals d'interès supramunicipal.

Al capítol III es preveu la col·laboració i coordinació entre les diferents administracions i, en especial, que es puguin subscriure convenis o subvencions per redactar els catàlegs.

El capítol IV regula els instruments de planejament territorial i els plans executius. A escala territorial insular, s'estableix a càrrec del Consell Insular de Mallorca la redacció d'un Pla Director Sectorial de Camins. La finalitat d'aquest pla és establir una xarxa de camins complementària a la xarxa de carreteres per als vehicles motoritzats, però també per garantir en condicions de seguretat els desplaçaments a peu, bicicleta o cavall, o qualsevol altre mitjà de transport no motoritzat.

La planificació executiva del Pla Director Sectorial correspon als plans especials, els quals poden ser redactats pel Consell Insular de Mallorca i pels ajuntaments, amb la finalitat de mantenir la xarxa actual de camins, així com d'incorporar-hi nous trams en

compliment de les prescripcions del Pla Director Sectorial. Aquests plans especials comporten la declaració d'utilitat pública a l'efecte de les expropiacions pertinents.

El capítol V regula els usos dels camins, insistint en el dret de transitar-hi i el fet que, en tot cas, el trànsit no motoritzat és d'ús general, lliure i gratuït sense que es pugui subjectar a cap taxa, sense perjudici de les que es puguin imposar per fer-hi proves esportives. Es faculta les administracions titulars dels camins per dictar les ordenances que considerin convenients. En aquest capítol s'inclouen les limitacions d'ús, que sempre ha de ser excepcional en el cas del trànsit a peu, així com les prohibicions, impediment de pas i altres usos, com ara la utilització per al pas d'instal·lacions i conduccions.

En el capítol VI es recullen diversos aspectes que afecten de manera general els camins i el seu ús, com ara la unificació dels diferents senyals mitjançant la redacció d'un manual a càrrec del Consell Insular de Mallorca.

Igualment, per raons paisatgístiques, mediambientals i excursionistes, s'estableix l'obligació de preservar tot un conjunt de camins de l'asfaltatge, salvaguardant així el dret a caminar per fermes de terra que resulten més amables i segurs per al lleure o l'excursionisme. És important destacar, com ja hem indicat a l'inici, que molts dels camins públics representen no només un manera d'accedir al medi natural, sinó que també són un plataforma per practicar un esport (excursionisme, ciclisme, córrer, etc.) o per fer-hi activitats de lleure saludables, per tant, és necessari mantenir-ne les condicions perquè aquests camins compleixin aquesta funció adequadament.

També s'estableixen normes sobre els tancaments laterals dels camins, prohibint-ne els massissos per sobre d'un metre d'altura, a fi d'evitar la pèrdua de les visuals del paisatge.

D'altra banda, en l'article 37 es recullen les normes adequades per mantenir els camins que es troben sobre marjades, per això, es recull el costum propi de Mallorca que atribueix la propietat del mur o marge a la finca superior. Incorporar normes del nostre costum jurídic és possible d'acord amb l'article 1 del Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears, la qual integra en el dret civil propi el costum que forma part de la tradició jurídica de les Illes Balears. El capítol esmentat es completa amb normes respecte de l'ús forestal a la zona de protecció i sobre les obres d'instal·lacions subterrànies o aèries que s'han de fer als camins.

El títol III regula les rutes d'interès excursionista. Com s'ha dit a l'inici, el senderisme, com a manera d'accedir al medi ambient i a la natura, és l'altre gran apartat de la Llei. Aquest títol s'articula sobre la base de la creació de les rutes senderistes, entenent-les com les rutes excursionistes prioritàriament a peu homologades pel Consell Insular de Mallorca. Els promotors d'aquestes rutes poden ser ajuntaments, pel que fa a les d'àmbit local, o el Consell Insular de Mallorca, amb relació a les d'àmbit i interès supramunicipal. La ruta senderista es pot articular sobre vies públiques o, fins i tot, sobre vies privades sempre que es compti amb l'acord de la propietat. També els promotors poden fer ús, si escau, dels plans especials d'ordenació de rutes senderistes, així com dels projectes i ordenances, els quals duen implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-les. La Federació Balear de Muntanyisme i

Escalada, a petició de l'entitat promotora, pot homologar la ruta conforme a les marques de GR (Gran Recorregut), PR (Petit Recorregut) i SL (Sender Local).

La Llei estableix el procediment d'homologació que correspon al Consell Insular de Mallorca, el qual ha de vetllar pels requisits que estableix la Llei i el seu annex II, per tal de dotar de la seguretat corresponent a la via i garantir que encaixa en l'ordenació territorial de l'illa. Una vegada concedida l'homologació provisional, l'entitat promotora té dos anys per executar la ruta i senyalitzar-la. I quan el Consell Insular de Mallorca hagi verificat que s'ha executat correctament, s'homologarà definitivament i s'inscriurà en el Registre de rutes senderistes de Mallorca. Aquest Registre es constitueix com un document d'accés públic on s'inscriuen les rutes homologades pel Consell Insular de Mallorca, al qual correspon la competència sobre el registre.

També s'estableix la prohibició de crear noves rutes senderistes al marge de les establertes d'acord amb aquesta llei. Respecte d'aquestes rutes, se'n vol unificar els criteris tècnics, tant pel que fa a la seguretat, com a la senyalització, per poder comptar amb un registre efectiu de totes les rutes senderistes de Mallorca per oferir-ne una informació completa i coordinada a l'usuari.

Finalment, el títol es completa amb les condicions que poden permetre cancel·lar l'homologació, així com les normes relatives a la conservació i la senyalització de les rutes senderistes. Senyalització que s'ha de coordinar des del Consell Insular de Mallorca mitjançant l'elaboració i l'aprovació del manual corresponent o bé amb un reglament.

El títol IV implanta el règim de les infraccions i sancions. Aquest títol és comú als camins i les rutes senderistes. En aquest títol s'estableix un règim d'infraccions i de sancions, amb la graduació de lleu, greu i molt greu, i amb unes multes que poden anar d'un mínim de 60 euros fins als 20.000 euros per a les infraccions més greus. També s'estableix un règim adequat de prescripcions de la infracció, que va des de l'any per a les lleus, els dos anys per a les greus i els tres anys per a les més greus. Encara que, la restitució de la legalitat quan la infracció ha afectat béns del domini públic no prescriu mai. Finalment, s'implanta també un règim d'execució forçosa i subsidiària, com també de multes coercitives, similar al que preveu la legislació urbanística.

La llei conclou amb un conjunt de disposicions addicionals, transitòries i finals. En les disposicions addicionals es destaca la regulació dels plans especial d'ordenació territorial mitjançant la modificació de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial. Aquests plans es configuren com a instruments d'ordenació territorial en desplegament de les determinacions del Pla Territorial Insular i del Pla Director Sectorial o també com a instruments de planejament autònom, quan així ho prevegi expressament una normativa sectorial. També són objecte de regulació els antics traçats de línies ferroviàries desafectades, així com la creació dels plans de vies ciclistes.

En conclusió, aquesta llei vol realçar el valor de l'extensa xarxa de camins públics de Mallorca, regulant les diferents realitats que els afecten i establint els mitjans adequats per defensar-los i garantir-ne la protecció.

TÍTOL I. Objecte i principis generals

Article 1. Objecte

1. L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim jurídic dels camins públics de Mallorca. Aquest règim s'estén a totes les qüestions relacionades amb la planificació, projecció, finançament, construcció, modificació, conservació, explotació, ús i defensa dels camins públics. Igualment, amb aquesta llei, es vol garantir la correcta integració dels camins en l'entorn.

2. També són objecte de regulació els aspectes relatius a les rutes d'interès excursionistes i la seva selecció, ordenació, protecció, senyalització i homologació com a rutes senderistes definides en el títol III d'aquesta llei, a més de la integració en el Registre de rutes senderistes de Mallorca.

Article. 2. Principis generals

Els principis generals en què es basa aquesta llei són:

- a) Implantar i impulsar la catalogació, el registre, la defensa, la vigilància, la conservació, el manteniment i la integració en l'entorn, de la xarxa de camins públics de Mallorca que defineix aquesta llei.
- b) Recuperar, conservar i protegir el patrimoni viari tradicional i el seu entorn.
- c) Potenciar el coneixement de la xarxa de camins públics de Mallorca.
- d) Facilitar i promoure un ús responsable i sostenible dels camins públics com a mitjà per preservar i donar a conèixer el medi natural, el paisatge, el patrimoni etnològic i el patrimoni històric de Mallorca.

TÍTOL II. Camins públics de Mallorca

Capítol I. Règim jurídic

Article 3. Definicions

S'estableixen les definicions següents:

a) Camins públics: són camins públics les vies de comunicació terrestre de qualsevol tipologia, de domini i d'ús públic, ubicades en sòl rústic majoritàriament que cobreixen les necessitats d'accés a les àrees rurals, de comunicació amb la costa, amb altres nuclis de població o llocs d'interès general. També en formen part les servituds públiques de pas que defineix el punt e) d'aquest article. No es consideren camins públics, a l'efecte d'aquesta llei, les carreteres regulades per la seva legislació específica o els carrers, les places, els passejos o qualsevol altra via urbana definida i regulada per la normativa específica corresponent.

Formen part inherent dels camins públics: la plataforma, el ferm, els vorals, les obres de fàbrica, els terraplens i les obres auxiliars, així com les fonts, els pous, els marges, les parets i els abeuradors, la funcionalitat dels quals és inseparable del servei que presta el camí.

b) Catàleg municipal de camins: document informatiu aprovat per l'Ajuntament que recull les conclusions dels treballs d'investigació i recerca sobre la situació dels camins públics o privats del seu terme municipal respecte de la seva titularitat pública, l'interès patrimonial o el senderista.

c) Registre insular de camins públics: registre dels camins públics de l'illa, atribuït al Consell Insular de Mallorca.

d) Xarxa de camins públics: unitat funcional integrada pel conjunt de camins d'interès insular de titularitat pública i que s'ordena en el Pla Director Sectorial de Camins.

e) Servitud pública de pas: servitud de pas constituïda d'acord amb la normativa vigent a favor d'una administració pública i destinada a un ús general i amb les mateixes finalitats que els camins públics descrits en el punt a) d'aquest article.

f) Zona de protecció: porció de terreny delimitada amb la finalitat de protegir la integritat o seguretat de la via i dels elements constructius. Aquesta zona de protecció també és aplicable a les servituds públiques que s'implantin a l'empara del que disposa aquesta llei.

g) Pla Director Sectorial de Camins: instrument d'ordenació territorial destinat a ordenar i protegir la integritat del sistema i l'estructura de la xarxa insular de camins públics de Mallorca.

h) Plans especials de camins: instruments de naturalesa territorial o urbanística destinats a desplegar l'ordenació i protecció integral dels camins en execució del Pla Director Sectorial de Camins. El plans que promogui el Consell Insular de Mallorca s'han de sotmetre al règim jurídic de l'ordenació territorial i els que promouen els ajuntaments, al règim jurídic urbanístic.

Article 4. Règim demanial i servituds públiques

1. Els camins públics i les servituds de pas públiques són, respectivament, béns i drets de domini i ús públic, i per això són inalienables, no es poden embargar ni prescriuen. Les ocupacions privades dels camins o servituds de pas públiques manquen de valor davant de la titularitat pública, amb independència del temps que hagi transcorregut.

2. Les normes d'aplicació general, de planificació, de construcció, de modificació, de conservació, d'explotació i de defensa dels camins públics i servituds públiques de pas corresponen a les administracions que en són titulars, sense perjudici de les competències i funcions que té encomanades el Consell Insular de Mallorca en aplicació d'aquesta llei i de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars, i normativa concordant.

3. A les servituds públiques de pas els és d'aplicació el règim normatiu i sancionador establert en aquesta Llei respecte dels camins públics.

Article 5. Zona de protecció

1. S'estableix una zona de protecció amb una amplada de tres metres, a banda i banda, des del límit exterior del camí.

2. Qualsevol intervenció, construcció, ocupació o ús en aquesta zona de protecció ha de comptar amb un informe favorable, preceptiu i vinculant de l'administració titular del camí.

3. Els plans especials que es redactin en aplicació d'aquesta Llei, poden concretar la delimitació de la zona de protecció i ampliar-la a altres elements quan es consideri, raonadament, que les intervencions, construccions, ocupacions o usos en aquesta zona poden perjudicar la integritat o seguretat de la via i dels elements constructius, com també amb la finalitat de preservar els valors paisatgístics.

Article 6. Acció pública

1. A l'efecte d'aquesta Llei, l'acció pública en defensa de la titularitat d'un camí públic, que recull amb criteri general la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim

local de les Illes Balears, la pot instar qualsevol persona o entitat pública o privada que estigui en plenes facultats dels seus drets civils i polítics.

2. Quan s'exerceixi davant els tribunals l'acció en defensa de la titularitat pública d'un camí i aquesta prospera, i la resolució judicial és ferma i favorable a les pretensions de la part demandant, aquesta té dret a cobrar de l'Administració titular del camí, en concepte de premi, l'equivalent al quàdruple de l'import de les costes processals causades, tot això amb independència de què la sentència decideixi imposar o no les costes judicials a l'empara de la legislació processal.

3. Respecte de les vies que tinguin un interès supramunicipal o que siguin susceptibles de formar part d'una xarxa de comunicació amb interès insular, es pot informar el Consell Insular de Mallorca sobre els motius i les justificacions pels quals es considera que són de titularitat pública, a fi i efecte que, si ho considera justificat, pugui instar l'acció pública en defensa de la titularitat. Si el Consell Insular de Mallorca decideix no emprendre les accions pertinents, ho ha de fer de manera raonada i justificada.

4. A fi que el Consell Insular de Mallorca es pugui pronunciar sobre la petició prevista en l'apartat anterior, pot requerir prèviament a l'Administració afectada perquè al·legui el que consideri pertinent dins un termini de 30 dies. Amb aquesta finalitat el Consell Insular de Mallorca ha de trametre a l'Administració titular del camí tota la documentació que tingui sobre l'assumpte.

Article 7. Desafectació

1. Els terrenys de domini públic viari només queden desafectats mitjançant resolució expressa de l'Administració titular, que s'ha d'ordenar pel procediment que estableix la legislació de règim local o una altra legislació específica aplicable. No produeixen desafectació del domini públic viari l'ús, l'ocupació, o les utilitzacions privades, per prolongades que hagin estat en el temps.

2. Els projectes d'obres que impliquen la substitució de determinats trams o que deixin sobrants no produiran la desafectació, els terrenys substituïts o sobrants continuaran afectes al domini públic viari mentre no se'n resolgui expressament la desafectació.

3. Els actes de desafectació i permutes s'han de fer constar en el catàleg municipal de camins i en el registre insular de camins públics.

Article 8. Permuta i mutació demanial

1. Es poden fer permutes i mutacions demaniales de béns afectes al domini públic viari, amb els tràmits de desafectació previs i amb la nova afectació previstos en la legislació de patrimoni dels ens locals.

2. Si la permuta ve motivada per un canvi de traçat del viari, s'ha de justificar convenientment la idoneïtat i la millora del nou traçat respecte de l'antic i, en tot cas, l'adequació a l'interès general. El procediment de permuta previst s'ha de sotmetre a un informe previ i preceptiu del Consell Insular de Mallorca, que és vinculant en els casos de camins que afecten les rutes senderistes promogudes pel Consell Insular de Mallorca.

3. La mutació demanial que impliqui un canvi d'ús del viari públic, s'ha de sotmetre a informe previ i preceptiu del Consell Insular de Mallorca, que és vinculant en el cas de camins que afecten les rutes senderistes promogudes pel Consell Insular de Mallorca.

4. Qualsevol permuta o mutació demanial esta condicionada al compliment de les disposicions que sobre aquesta matèria estableix la normativa de règim local o legislació específica aplicable, tant pel que fa al contingut com al procediment administratiu procedent.

Article 9. Recerca, recuperació possessòria, delimitació i fitació

1. Les administracions públiques tenen el deure d'investigar els camins que consideren que pertanyen al domini públic i també estan facultades per recuperar-ne d'ofici la possessió indegudament perduda, independentment del temps que hagi estat ocupat o utilitzat pels particulars. Les administracions titulars dels camins poden procedir practicar d'ofici les delimitacions administratives corresponents. Després de la delimitació s'han de fitar, sempre, els béns delimitats.

2. El procediment administratiu per fer la recerca, recuperar la possessió, delimitar i fitar els béns s'ha de fer segons les normes previstes per la legislació de règim local o l'específica que hi sigui d'aplicació. En tot cas, el procediment de recerca s'ha de notificar al Consell Insular de Mallorca i als ajuntaments veïnats perquè puguin presentar-hi al·legacions.

3. En el moment en què l'Administració competent té informació d'alguna acció de tancament de camins públics, així com de la usurpació de trams o d'altres elements dels camins de naturalesa pública, amb llaurat, moviment de terres, o altres formes materials d'apropiació, ha d'iniciar el procediment de recuperació d'ofici corresponent. A més, ha d'actuar en matèria de disciplina urbanística, si és el cas, o imposar les sancions que preveuen les disposicions normatives i els instruments de planejament. Per això, i com a mesura cautelar i urgent prèvia a la resolució de la recuperació d'ofici, pot executar per mitjans propis, i sense necessitat d'audiència a les parts afectades, l'obertura immediata del camí usurpat quan a l'Administració titular li consti que és de domini públic. Aquesta mesura cautelar només es pot dur a terme davant usurpacions recents del domini públic viari i sempre que no hagi transcorregut més d'un mes des que se n'ha tingut constància. En tot cas, s'ha d'aixecar acta de les actuacions practicades.

4. Pel que fa a les vies que tinguin un interès supramunicipal o que siguin susceptibles de formar part d'una xarxa de comunicació amb interès general insular, el Consell Insular de Mallorca gaudeix de la facultat de recerca, recuperació d'ofici, delimitació i fitació dels camins i servituds de pas de titularitat municipal, d'acord amb el procediment que estableixi la normativa de règim local. Per exercir aquesta facultat, el Consell Insular de Mallorca haurà d'instar, prèviament, l'Ajuntament perquè iniciï el procediment corresponent. Transcorreguts dos mesos sense que l'Ajuntament ho faci, el Consell Insular de Mallorca el pot iniciar per la via de la subrogació.

5. Si la resolució de l'expedient de recerca tramitat pel Consell Insular de Mallorca dictamina que el camí és de titularitat municipal, el camí queda incorporat automàticament en els catàlegs municipals de camins i en l'inventari de béns municipals. Si bé interinament, i en el cas que l'Ajuntament manifesti la seva oposició a la titularitat municipal, i mentre els tribunals no ho resolguin definitivament, el camí resta sota la tutela del Consell Insular de Mallorca que pot dur a terme totes les actuacions pròpies del titular del camí.

Article 10. Reclamacions i accions judicials respecte de la titularitat pública municipal dels camins.

1. En el cas de reclamació administrativa o judicial respecte de la titularitat pública d'un camí municipal, l'Ajuntament demandat ha de notificar la reclamació o demanda al Consell Insular de Mallorca en els dos dies hàbils des que ha rebut la reclamació o demanda, perquè el Consell Insular de Mallorca pugui cooperar en la defensa del camí públic.

2. En el cas que l'Ajuntament s'inhibeixi en la defensa de la titularitat pública del camí, la notificació prevista en l'apartat anterior permet al Consell Insular de Mallorca assumir-ne la defensa amb els efectes que preveu aquesta llei, en especial els que preveu l'article 6, i en la normativa concordant de règim local.

Capítol II. De la catalogació i el registre dels camins públics

Article 11. Catàleg municipal de camins

1. El catàleg municipal de camins és un document aprovat per l'Ajuntament que recull les conclusions dels treballs d'investigació i recerca sobre la situació dels camins del terme municipal respecte de la titularitat pública, l'interès patrimonial o senderista. Els camins no inclosos en aquest catàleg no perden, per aquest motiu, la naturalesa pública que puguin tenir reconeguda.

2. Igualment, s'han de recollir en el catàleg municipal les servituds públiques de pas la titularitat de les quals sigui de l'Ajuntament.

3. Els catàlegs municipals de camins tenen, entre d'altres funcions, fonamentar el caràcter públic d'un camí per incorporar-lo a l'inventari de béns dels ajuntaments. D'altra banda, aquests catàlegs municipals no són assimilables als catàlegs que estableix la legislació urbanística i no tenen la condició ni la finalitat pròpies d'aquests instruments de planejament.

Article 12. Redacció del catàleg municipal de camins

1. El catàleg municipal de camins ha de ser redactat per un equip multidisciplinari amb coneixement del territori, patrimoni etnològic, recerca arxivística i coneixements jurídics.

2. El catàleg ha d'incorporar una fitxa per a cada camí en la qual, com a mínim, s'ha de fer constar la informació que preveu l'annex I d'aquesta llei. En tot cas, s'hi ha d'incloure una relació detallada dels impediments de pas que pugui presentar el camí.

3. La recerca arxivística ha d'abastar l'àmbit de tots els municipis afectats pels camins i altres administracions públiques que en tinguin la competència o que puguin tenir-ne informació. Igualment, i en la mesura que es pugui, s'ha de recollir la informació facilitada per les fonts orals. La toponímia del camí ha d'atendre la seva denominació oficial i, si no en té, la tradicional o la històrica.

4. Les conclusions del catàleg han d'incloure els apartats següents:

a) Camins o servituds de pas de titularitat pública o susceptibles d'iniciar un expedient d'investigació.

b) Camins amb interès patrimonial amb les recomanacions pertinents per preservar-los, tant a nivell constructiu com legal.

c) Camins que tinguin interès com a rutes excursionistes.

5. Els ajuntaments han d'aprovar els seus catàlegs en el termini màxim de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Article 13. Procediment per aprovar el catàleg municipal de camins

1. El procediment per aprovar el catàleg municipal de camins ha de complir els tràmits següents:

a) Informe del Consell Insular de Mallorca

Quan s'hagi completat el catàleg, s'ha d'enviar al Consell Insular de Mallorca que té tres mesos per emetre'n un informe vinculant del compliment dels requisits d'investigació i recerca. Si l'informe és negatiu, el promotor ha d'esmenar les deficiències i sotmetre la proposta a un nou informe.

Si, per contra, l'informe és favorable, aquest ha d'incloure una anàlisi sobre les conclusions del catàleg i ha de fer les recomanacions que consideri oportunes.

b) Aprovació inicial

Quan el Consell Insular de Mallorca hagi emès l'informe que esmenta el punt anterior, l'Ajuntament ha d'aprovar el catàleg inicialment i l'ha de sotmetre a exposició pública per un termini de 30 dies. Ha de notificar l'aprovació inicial al Consell Insular de Mallorca i als municipis confrontants, perquè en el mateix termini, puguin al·legar-hi el que creguin convenient.

c) Aprovació definitiva

Un cop resoltes les al·legacions, l'Ajuntament ha d'aprovar definitivament el catàleg en un termini màxim de tres mesos.

2. L'acord d'aprovació definitiva del catàleg suposa que queda inscrit automàticament en l'inventari de béns municipals. Igualment, en el termini màxim de dos mesos des de l'aprovació definitiva, l'Ajuntament ha de trametre al Consell Insular de Mallorca l'acord adoptat per incorporar els camins catalogats en el registre insular de camins públics.

3. Els camins públics catalogats o inventariats s'han de cartografiar en el planejament urbanístic municipal sempre que es revisi o se'n faci una nova formulació.

Article 14. Catàleg insular de camins públics

El Consell Insular de Mallorca ha d'aprovar el catàleg de camins de la seva titularitat en el termini màxim de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, d'acord amb el que disposen els articles precedents en tot el que hi sigui d'aplicació.

Article 15. Registre insular de camins públics

1. El Registre insular de camins públics és un registre informatiu dels camins públics de Mallorca, pot ser contradit davant els tribunals. En cap cas, si un camí no està inclòs en aquest Registre no perd el reconeixement de la seva titularitat pública.

2. La competència i organització del Registre correspon al Consell Insular de Mallorca.
3. Els ajuntaments, el Consell Insular de Mallorca i qualsevol altra Administració pública, han de fer constar en el Registre insular de camins públics els camins, les servituds de pas i els béns immobles que integren el domini públic viari dels quals són titulars.
4. Els camins dels quals el catàleg municipal de camins conclou que s'ha d'obrir un expedient d'investigació es poden inscriure en el Registre insular de camins, si bé s'ha de fer constar expressament que la titularitat està pendent de l'expedient d'investigació.
5. La fitxa de registre de cada camí ha de ser igual a la del catàleg municipal de camins que es proposa en l'annex I.

Article 16. Actualització

1. Les administracions titulars dels camins han de mantenir actualitzats els catàlegs i han de comunicar qualsevol modificació respecte dels seus camins o servituds de pas al Registre insular de camins públics, en el termini màxim de dos mesos des que aquesta modificació es produeix.
2. Si s'incorporen nous camins o servitud de pas als catàlegs municipals de camins, s'ha de seguir el procediment que estableix l'article 13 d'aquesta Llei.

Article 17. Consulta pública del Registre insular de camins públics

El Registre insular de camins públics ha d'estar disponible per a la consulta pública, s'ha de mantenir actualitzat i ha de ser accessible telemàticament. El Consell Insular de Mallorca també pot crear altres eines de comunicació del contingut del Registre per fer-ne la màxima difusió.

Article 18. Iniciativa del Consell Insular de Mallorca en la incorporació de camins als catàlegs municipals de camins

1. Respecte de les vies que el Consell Insular de Mallorca pugui considerar justificadament de titularitat municipal, i que tinguin un interès supramunicipal o siguin susceptibles de formar part d'una xarxa de comunicació amb interès insular, el Consell Insular de Mallorca pot requerir l'Ajuntament perquè l'inclogui en el seu catàleg de camins municipals, d'acord amb el procediment que preveu l'article 13.
2. L'Ajuntament requerit ha de donar una resposta raonada sobre la inclusió o no del camí en el seu catàleg en el termini màxim de dos mesos. La manca de resposta en el termini fixat suposa que l'Ajuntament accepta la titularitat del camí.
3. En cas que l'Ajuntament es manifesti en contra de la titularitat esmentada, el Consell Insular de Mallorca ha d'exercir l'acció corresponent davant els tribunals en defensa de la titularitat municipal. Interinament, i mentre no es resol definitivament la titularitat, el camí resta sota la tutela del Consell Insular de Mallorca que pot dur a terme totes les actuacions pròpies del titular del camí.

Capítol III. Relacions interadministratives

Article 19. Coordinació i col·laboració

1. Les actuacions de les diferents administracions públiques s'han de fer d'acord amb els principis d'equitat, coordinació, col·laboració, informació mútua i respecte competencial. En el planejament urbanístic s'han de cartografiar tots els camins públics del terme.

2. Els ajuntaments, el Consell Insular de Mallorca i el Govern poden establir acords i convenis de col·laboració per millorar i mantenir la xarxa de camins públics, tant pel que fa als aspectes tècnics com financers.

Article 20. Col·laboració del Consell Insular de Mallorca en la redacció dels catàlegs municipals de camins

1. El Consell Insular de Mallorca pot subscriure convenis o acordar subvencions amb els ajuntaments per facilitar –los els mitjans adequats per redactar els catàlegs municipals de camins. Els catàlegs redactats pel Consell Insular de Mallorca no requereixin l'informe preceptiu de l'article 13. 1. a) d'aquesta Llei.

2. El règim de cooperació amb els ajuntaments es pot desplegar mitjançant un reglament que ha d'establir una regulació estable de les previsions d'assessorament i de suport per redactar aquests catàlegs.

Capítol IV. Instruments d'ordenació territorial i plans executius

Secció I. Ordenació territorial dels camins

Article 21. Pla Director Sectorial de Camins

1. Amb la finalitat d'ordenar la integritat del sistema i l'estructura de la xarxa insular de camins públics, s'instaura el Pla Director Sectorial de Camins conforme amb les determinacions del que estableix la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial.

2. L'àmbit territorial del Pla esmentat és insular i la competència per elaborar-lo, tramitar-lo i aprovar-lo correspon al Consell Insular de Mallorca, de conformitat amb el que preveu al capítol 3 del títol II de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial.

Article 22. Contingut mínim del Pla Director Sectorial de Camins

1. A més dels continguts que preveu l'article 12 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, esmentada, el Pla Director Sectorial de Camins ha de contenir:

- a) Normativa d'aplicació i ordenances d'ús
- b) Plànols informatius
- c) Plànols d'ordenació
- d) Programa d'actuacions

2. L'objecte del Pla director és definir una xarxa sistemàtica d'àmbit supramunicipal, que serveixi per connectar poblacions, punts d'interès natural, cultural o etnològic, així com els accessos a la costa en execució de la legislació sectorial corresponent.

3. El Pla director ha de concebre la xarxa de camins com un sistema estructural complementari de la xarxa de carreteres. Igualment, ha d'implantar una estructura de comunicació viària per a mitjans no motoritzats, per garantir, en condicions de seguretat, els desplaçaments a peu, en bicicleta, a cavall o altres mitjans de transport sense motor.

4. El Pla també ha d'establir els principis generals i les línies mestres per crear rutes senderistes, amb la finalitat de preservar-ne la coherència territorial.

Secció II. Planificació de desplegament en matèria de camins

Article 23. Plans especials de camins

1. El Consell Insular de Mallorca i els ajuntaments, segons correspongui, poden redactar plans especials de camins, que es configuren com a instruments de desplegament del Pla Director Sectorial de Camins. Aquests plans han de garantir el manteniment i la conservació de la xarxa viària pública dels camins que els correspongui en virtut de les competències respectives.

2. Els plans especials de camins han d'incorporar, almenys, els continguts següents:

a) Normativa d'aplicació i ordenances d'ús.

b) Plànols informatius on es faci constar, com a mínim, l'estat de conservació dels camins.

c) Plànols d'ordenació, que han recollir, com a mínim, la relació de camins públics que hi ha i la relació de nous camins o trams previstos.

d) Programa d'actuacions que ha d'incloure com a mínim: programes de millores i manteniment dels que hi ha, inversió necessària, finançament previst i calendari d'actuacions.

3. Els plans especials de camins d'àmbit supramunicipal tenen naturalesa d'instruments d'ordenació territorial de conformitat amb el que preveu el capítol 3 bis de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, i prevalen sobre el planejament urbanístic municipal. Aquests plans es poden elaborar per a l'àmbit complet de l'illa de Mallorca, per a àmbits territorials parcials, o per a àmbits funcionals o temàtics i el Consell Insular de Mallorca els ha de redactar i aprovar en desplegament del Pla Director Sectorial de Camins.

4. Els plans especials de camins d'àmbit municipal han de tenir caràcter d'instrument urbanístic i els han de redactar els ajuntaments corresponents, hi és d'aplicació el règim previst en la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl i el Reglament per a Mallorca, en especial l'article 106, i en el que hi sigui d'aplicació, el contingut de l'article 111 del Reglament esmentat. Aquests plans especials municipals de camins s'han d'ajustar a les previsions del Pla Director Sectorial de Camins i no poden contradir les determinacions dels plans especials de camins d'àmbit supramunicipal que preveu l'apartat anterior.

5. Els programes d'actuació dels plans especials de camins han d'abastar dues fases consecutives de cinc anys. Per modificar les previsions de cada fase, cal modificar el Pla especial seguint els tràmits que preveu la legislació urbanística.

6. Anualment, s'han de fer les previsions pressupostàries ajustades als plans quinquennals amb especificació dels projectes i obres que es volen fer i establir un ordre de prioritats. Aquests projectes i obres previstos, els han d'executar les administracions titulars dels camins directament o mitjançant convenis específics de col·laboració entre elles i la resta d'administracions públiques interessades.

Article 24. Coordinació amb la planificació territorial

1. Els plans especials de camins municipals s'han d'adaptar als continguts del Pla Director Sectorial de Camins i dels plans especials de camins d'àmbit supramunicipal. Igualment, s'han de sotmetre de manera preceptiva a l'informe del Consell corresponent. Aquest informe té caràcter vinculant en tot el que fa referència a les competències insulars d'ordenació territorial.

2. El termini màxim per emetre l'informe previst en l'apartat anterior és de trenta dies hàbils, i es considera en sentit favorable si no s'emet i comunica en aquest termini.

Article 25. Modificació i revisió

Els plans especials de camins s'han de revisar cada deu anys o, en qualsevol cas, quan sobrevinguin circumstàncies que així ho aconsellin i, de manera especial, per determinar les obres necessàries per mantenir els camins en un bon estat d'ús o per qualsevol causa circumstancial que alteri aquest estat.

Secció III. Efectes de l'ordenació en matèria de camins

Article 26. Declaració d'utilitat pública

1. L'aprovació dels plans directors sectorials i dels plans especials de camins du implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-ho, així com de les obres, de les instal·lacions i dels serveis que s'hi hagin previst de manera concreta, a l'efecte del que preveu la legislació sobre expropiació forçosa.

2. Alternativament, la disponibilitat dels terrenys necessaris per dur a terme els plans especials de camins també pot derivar de l'alienació o cessió voluntària dels titulars, de convenis de col·laboració o altres mecanismes vàlids en dret.

Article 27. Recursos financers

1. L'Administració titular ha de garantir que s'executen adequadament els plans directors sectorials i els plans especials de camins, mitjançant els estudis econòmics i financers corresponents.

2. Els recursos necessaris per executar els estudis econòmics i financers assenyalats, poden estar constituïts per transferències de capital, aportacions d'altres organismes públics o privats, recursos de les entitats locals, operacions de crèdit i contribucions especials o taxes.

Article 28. Associacions d'usuaris

Es poden constituir associacions d'usuaris o grups de voluntaris per col·laborar en el manteniment dels camins, sempre que no n'impliqui una limitació de l'ús públic.

Capítol V. Dels usos dels camins

Article 29. Ús general

Per la condició de béns de domini públic o ús públic, tothom té dret a transitar pels camins públics, conforme al seu destí i d'acord amb les lleis, normes i ordenances d'aplicació. El trànsit no motoritzat ha de ser d'ús general, lliure i gratuït i no es pot subjectar a cap taxa. Tot això sense perjudici de les taxes i preus públics que es puguin imposar per fer-hi proves esportives o altres activitats no permanents, de conformitat amb la normativa que els sigui d'aplicació.

Article 30. Ordenances

1. Les administracions titulars estan facultades per dictar les normes i ordenances que, en aplicació i desplegament d'aquesta Llei, permeten ordenar i regular l'ús adequat dels camins sota la seva competència.
2. Quan l'Administració titular del camí sigui un municipi, s'ha de sol·licitar informe del Consell Insular de Mallorca que tindrà caràcter preceptiu.

Article 31. Limitacions a l'ús

1. L'Administració titular de la via pot establir-ne limitacions especials de l'ús, quan així ho exigeixin les condicions del camí, la seguretat o les circumstàncies de trànsit o la protecció ambiental i sanitària de l'entorn.
2. La limitació del trànsit a peu ha de ser excepcional i s'ha de justificar convenientment.

Article 32. Prohibicions i impediments de pas

1. En cas de tancament no autoritzat, l'Administració titular ha d'obrir el camí al trànsit d'acord amb el que estableix la normativa de règim local.
2. L'Administració titular està facultada per prohibir, per raons de seguretat i de conservació del patrimoni històric, les intervencions en l'estructura del camí, així com el trànsit de vehicles.
3. L'Administració titular del camí, en cas d'urgència, pot retirar qualsevol obstacle que impedeixi l'ús normal del camí, sense necessitat de cap notificació prèvia. Si no s'impedeix ni dificulta el pas, s'ha de requerir prèviament el causant de l'impediment perquè retiri l'obstacle i, si no ho fa, l'Administració queda habilitada per retirar-lo. En ambdós casos, les despeses de l'actuació administrativa repercutiran en el causant de l'impediment.

Article 33. Altres usos i aprofitaments

1. Sobre els béns del domini públic viari no hi ha més drets que els de circulació o trànsit, en les condicions establertes en aquesta Llei. Uns altres usos o aprofitaments en el domini públic viari només són possibles sempre que, per la seva naturalesa, s'hagin

d'ubicar necessàriament al domini públic, siguin compatibles amb la circulació o el trànsit i no en limitin la seguretat i comoditat.

2. A la plataforma dels camins no són admissibles més usos i aprofitaments que els imprescindibles per a accessos i encreuaments a diferent nivell de vies de pas de vianants o rodat, i també les instal·lacions en els termes que preveu l'article 39. Només excepcionalment es permetran ocupacions temporals o indefinides quan siguin imprescindibles per a treballs, obres o serveis que no permetin una solució alternativa.

3. Els usos i aprofitaments que preveu l'apartat anterior només es poden fer amb l'autorització prèvia de l'Administració titular de la via. Les autoritzacions o concessions que s'atorguin per aquests usos o aprofitaments, els elements funcionals i altres béns del domini públic viari, s'han de subjectar a les condicions que l'Administració pugui imposar per defensar aquests béns i que funcionin correctament.

Capítol VI. Condicions generals per als diferents usos i aprofitaments

Article 34. Senyalització

1. Per evitar la contaminació visual, homogeneïtzar l'estètica i aconseguir una estratègia de senyalització de camins i rutes més bona, el Consell Insular de Mallorca ha d'elaborar un manual de senyals que ha d'incorporar estàndards estètics, de materials, dimensions i altres característiques que han de complir els diferents tipus de senyals. Igualment, el manual ha d'incorporar normes d'estil amb els criteris d'ús i implantació.

2. En aplicació dels criteris fixats al manual de senyalització, correspon en exclusiva a l'Administració titular, implantar la senyalització perquè funcioni correctament el trànsit o perquè la informació als usuaris sigui l'adequada. L'establiment i la conservació dels senyals d'interès d'altres entitats o persones, públiques o privades, correspon a les persones interessades, amb l'autorització prèvia de l'Administració titular del camí.

3. Els senyals que s'utilitzin s'han d'ajustar, en tot cas, als models oficials previstos al manual de senyalització aprovat, amb independència de l'administració, entitat o particular responsable de la senyalització. En tot cas, i per a una millor identificació, aquesta senyalització incorporarà la identificació de l'administració titular del camí. Queda prohibida la col·locació de tot senyal que no s'ajusti als estàndards i criteris fixats al manual.

Article 35. Conservació del ferm dels camins

1. Per raons mediambientals, paisatgístiques, excursionistes i de lleure, els camins o trams de camins no asfaltats o pavimentats en el moment que entri en vigor aquesta Llei, no poden ser recoberts amb asfalt, ciment, formigó, ni cap altra tècnica similar que impliquin el segellat i la impermeabilització del ferm.

2. Només en el cas que es consideri que hi ha raons imperioses d'interès general que justifiquin la pavimentació d'un camí o un tram de camí no asfaltat o pavimentat, s'ha de tramitar la declaració d'Interès General corresponent prevista en la legislació urbanística.

3. Per intervenir en qualsevol camí de manera que impliqui una modificació del tipus de ferm o de pavimentació cal l'informe preceptiu i vinculant del Consell Insular de Mallorca.

Article 36. Tancaments laterals dels camins

Els tancaments laterals dels camins han d'harmonitzar amb la tipologia tradicional de la zona i, en tot cas, no es permet que la situació, la massa, l'altura, els murs i els tancaments o la instal·lació d'altres elements, limitin el camp visual per contemplar les bel·leses naturals, trencar l'harmonia del paisatge o desfigurar-ne la perspectiva. Per això, queden prohibits expressament els nous tancaments de qualsevol tipus (obra, vegetal o altres) que limitin el camp visual del paisatge per damunt d'un metre d'altura.

Article 37. Conservació dels marges i parets de tancament

1. Si la plataforma del camí està constituïda per marjades, l'Administració titular del camí està obligada a assumir-ne el cost de la reparació i a conservar la integritat del marge que suporta el camí.

2. Si hi ha marges i el camí és a la part inferior, la reparació i conservació del marge correspon íntegrament al propietari del terrenys per al qual el marge fa de mur de contenció. En aquest supòsit, en cas d'esbaldrecs i per garantir la seguretat del camí, l'Administració titular requerirà el propietari perquè repari el mur i, si no ho fa en el termini màxim de tres mesos, l'Administració titular pot fer l'obra. El termini abans establert es pot reduir per raons d'urgència. L'import de la reparació es repercutirà en el propietari del marge llevat que s'arribi a un acord entre les parts afectades.

3. L'Administració titular, per raons de seguretat i mitjançant el procediment establert a l'apartat anterior, pot fer les obres de manteniment i conservació de les parets de tancament que no siguin de la seva propietat amb caràcter d'urgència.

Article 38. Ús forestal dins la zona de protecció

Sense perjudici d'altres usos, en la zona de protecció es permet l'ús forestal, si bé el propietari dels terrenys és responsable dels danys causats pels arbres que caiguin damunt del camí o la servitud, d'acord amb les previsions regulades en els articles 390, 391 i concordants del Codi civil.

Article 39. Instal·lacions subterrànies i aèries als camins

1. Només s'admeten obres de canalització i d'instal·lació d'infraestructures subterrànies als camins en els casos que quedi acreditat que no n'afecten la seguretat ni l'estructura dels camins. En l'execució d'aquestes obres, s'ha d'evitar afectar, tant com sigui possible, les arrels dels arbres confrontants amb el camí.

2. Les instal·lacions subterrànies no estan permeses en camins amb interès patrimonial, excepte que ho autoritzi expressament el Consell Insular de Mallorca amb un informe previ del Departament competent en matèria de Patrimoni i es restitueixi l'estructura del camí a l'estat anterior.

3. Les instal·lacions aèries al llarg dels camins només s'autoritzen quan no sigui possible soterrar-les o no hi hagi cap alternativa possible.

TÍTOL III. Rutes d'interès excursionista

Capítol I. Objectius, definicions i competències

Article 40. Objectius

Les actuacions públiques en matèria de rutes d'interès excursionista persegueixen els objectius següents:

- a) Facilitar la pràctica de l'excursionisme, mitjançant la protecció i conservació dels recursos naturals, culturals i etnològics.
- b) Recuperar, conservar i fomentar el patrimoni viari tradicional i el seu entorn.
- c) Vetllar per l'ús públic de les rutes excursionistes tradicionals de Mallorca.
- d) Facilitar el gaudi del medi natural a persones de qualsevol condició o circumstància personal o social, com a mitjà perquè adquireixin consciència de la necessitat de conservar-lo.
- e) Fomentar la integració de les rutes senderistes de Mallorca en les xarxes senderistes nacionals i internacionals.
- f) Homogeneïtzar la senyalització de totes les vies i camins aptes per practicar-hi senderisme, evitant la dispersió en les tipologies de senyals emprades.

Article 41. Definicions

Amb relació a les previsions que conté aquest títol, s'entén:

- a) **Ruta d'interès excursionista:** itinerari d'ús prioritari pedestre, la major part de recorregut del qual es localitza en el medi natural i que segueix, en la mesura que pugui, tiranys, passos, camins, pistes forestals, itineraris senderistes tradicionals, antigues vies de tren, i altres vials de comunicació, tradicionals o no, per donar a conèixer el medi natural i el patrimoni històric de Mallorca.
- b) **Ruta senderista:** ruta d'interès excursionista homologada pel Consell Insular de Mallorca i inscrita en el Registre de rutes senderistes de Mallorca, d'acord amb el procediment establert en aquest títol, que respon a un objectiu temàtic o específic i que integra elements com la senyalització, la pernocta, la dificultat del traçat, els usos admesos o els llocs d'interès vinculats, entre altres.
- c) **Registre de rutes senderistes de Mallorca:** recull de les rutes oficialment homologades i senyalitzades per circular-hi, de manera prioritària, a peu i que adopten una senyalització comuna i uniforme amb la finalitat de servir d'auto guia a les persones usuàries, i que conforma una xarxa estructurada.
- d) **Homologació:** acte administratiu del Consell Insular de Mallorca que té caràcter d'autorització, acordat d'ofici o a proposta dels ajuntaments, que s'adopta quan l'itinerari compleix les condicions establertes en aquesta Llei. L'homologació implica la qualificació de la ruta d'interès excursionista com a ruta senderista i que s'integra en el Registre de rutes senderistes de Mallorca.

e) Plans especials d'ordenació de rutes senderistes: instruments d'ordenació integral de les rutes senderistes que se sotmeten al règim jurídic de l'ordenació territorial, si han estat elaborats, tramitats i aprovats pel Consell Insular de Mallorca, i al règim urbanístic, si han estat promoguts pels ajuntaments.

f) Projecte de ruta senderista: projecte d'obra pública per executar els treballs i les instal·lacions necessaris per dotar una ruta senderista de les condicions que exigeix aquesta Llei. Aquests projectes tenen els efectes previstos i se sotmeten a la legislació de règim local que els és d'aplicació.

g) Ordenances: disposició normativa per ordenar el règim d'usos i altres previsions destinades a la implantació completa i el funcionament correcte de les rutes senderistes.

Article 42. Competències del Consell Insular de Mallorca

Són competències del Consell Insular de Mallorca:

a) Crear rutes senderistes, mitjançant l'homologació de rutes d'interès excursionista, en l'àmbit del seu territori, d'ofici o a proposta dels ajuntaments, així com modificar i cancel·lar aquesta homologació.

b) Adoptar mesures jurídiques i actuacions que garanteixin la lliure circulació de les persones per les rutes homologades.

c) Vigilar, conservar, senyalitzar i fer el manteniment de les rutes senderistes d'àmbit o d'interès supramunicipal el promotor de les quals sigui el Consell Insular de Mallorca.

d) Crear i gestionar l Registre de rutes senderistes de Mallorca.

e) Promoure i aprovar plans especials d'ordenació de rutes senderistes, o en el seu cas projectes de rutes senderistes, d'àmbit o d'interès insular, i determinar-ne les condicions d'ús, les possibles restriccions o limitacions i els mitjans financers per mantenir-les, conservar-les o restaurar-les.

f) Totes les altres funcions que serveixin per desplegar els objectius d'aquesta Llei.

Article 43. Competències dels ajuntaments

Són competències dels ajuntaments:

a) Emetre un informe per al Consell Insular de Mallorca en els procediments d'homologació, modificació o cancel·lació d'una ruta senderista d'àmbit o d'interès supramunicipal que passi pel seu terme municipal.

b) Promoure i aprovar, en els termes previstos en la legislació urbanística i de règim local, els plans especials d'ordenació de rutes senderistes o, si escau, els projectes de rutes senderistes, d'àmbit o d'interès local, per determinar-ne les condicions d'ús, les possibles restriccions o limitacions i els mitjans financers per mantenir-les, conservar-les o restaurar-les.

c) Promoure davant el Consell Insular de Mallorca l'homologació, modificació o cancel·lació de les rutes senderistes que discorrin íntegrament dins del seu terme municipal.

c) Vigilar, conservar, senyalitzar i mantenir les rutes senderistes de les que són promotors.

Article 44. Funcions de la Federació Balear de Muntanyisme i Escalada

Són funcions de la Federació Balear de Muntanyisme i Escalada:

a) A petició de l'entitat promotora: homologar les rutes senderistes d'acord amb les marques de Gran Recorregut (GR), Petit Recorregut (PR) i Sender Local (SL), que estan registrades per la Federació Espanyola d'Esports de Muntanyisme i Escalada en el Registre Oficial de Patents i Marques.

d) Incloure les rutes homologades a les xarxes senderistes internacionals que depenen de les entitats federades de les quals forma part.

Capítol II. Constitució de rutes senderistes i implantació del Registre

Article 45. Iniciativa per constituir les rutes senderistes

1. La iniciativa per dissenyar, executar i mantenir una de les rutes senderistes definides en l'article 41 *b)* correspon al que la promou, que pot ser un ajuntament per a les rutes senderistes d'àmbit local i el Consell Insular de Mallorca per a les d'àmbit o d'interès supramunicipal.

2. La ruta senderista pot estar constituïda tant per itineraris públics o privats, si bé en aquest darrer cas s'ha de comptar amb l'autorització dels propietaris dels terrenys per transitar-hi i poder-hi desenvolupar totes les tasques que aquesta llei encomana a l'Administració promotora. En cas que se signin convenis amb particulars per facilitar el pas, el conveni ha de tenir una durada mínima de trenta anys.

3. La integració d'un camí o itinerari públic a la ruta senderista constitueix una qualificació oficial a l'efecte de l'ús senderista, sense perjudici de les potestats dominicals que li corresponen a l'Administració local titular de la via, d'acord amb la legislació vigent.

4. A aquests efectes, l'ús a peu de la ruta senderista es considera ús comú i normal i s'ha d'exercir lliurement, juntament amb la resta dels usuaris, d'acord amb el que disposa l'article 143. 1. *a)* de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i règim local de les Illes Balears. S'han de permetre altres usos, sempre que siguin compatibles amb l'ús esmentat i amb l'entorn natural i paisatgístic.

5. Les administracions públiques titulars de camins o trams de camins han de facilitar que s'incorporin a les rutes senderistes que promou el Consell Insular de Mallorca o els ajuntaments.

Article 46. Plans especials d'ordenació de rutes senderistes

1. El Consell i els ajuntaments queden facultats per elaborar, als seus àmbits respectius, els plans especials d'ordenació de rutes senderistes corresponents.

2. Els plans especials d'ordenació de rutes senderistes d'àmbit supramunicipal es configuren com els plans especials d'ordenació territorial de caràcter autònom recollits en l'article 13bis de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, però, en tot cas, han de justificar que són coherents amb el que estableix aquesta Llei.

3. Els plans especials d'ordenació de rutes senderistes d'àmbit local tenen caràcter autònom i, a més d'ajustar-se al que preveu aquesta Llei, gaudeixen del mateix règim i característiques que els previstos en la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl i el Reglament general de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, per a l'illa de Mallorca, en especial l'article 106, i en el que sigui d'aplicació al cas, el contingut de l'article 111 del Reglament esmentat.

Article 47. Projecte de ruta senderista

1. S'instauen els projectes de rutes senderistes com a projectes d'obra pública per executar els treballs i les instal·lacions necessaris per dotar una ruta senderista de les condicions exigides en aquesta llei, amb els efectes previstos en la legislació de règim local que els és d'aplicació.

2. El projecte de disseny, execució i manteniment d'una ruta senderista ha de complir amb els requisits que s'estableixen en aquesta llei i l'annex II, i amb les determinacions tècniques, que, si escau, aprovi el Consell Insular de Mallorca per desplegar aquesta llei.

3. En tot cas, l'elaboració del projecte de disseny, execució i manteniment d'una ruta senderista ha de respondre al principi d'informació i minoració de riscos en matèria de seguretat, i ha de permetre que la pràctica senderista per part dels usuaris es pugui fer en les condicions més idònies per protegir-ne la integritat física.

4. La informació sobre seguretat ha d'aparèixer d'una manera bàsica en la senyalització de la ruta senderista i, de manera detallada, en la documentació que obligatòriament ha d'elaborar el promotor per a cada ruta.

Article 48. Ordenances

1. Per ordenar els usos de les rutes senderistes, es poden aprovar ordenances en els termes previstos en l'article 30 d'aquesta llei, que han de completar les previsions dels projectes que s'elaboren.

2. Quan la naturalesa, dimensions i característiques de la ruta ho faci possible, la redacció simultània de projectes i d'ordenances són un instrument alternatiu als plans especials d'ordenació de rutes senderistes que preveu aquesta llei.

3. Alternativament, es poden aprovar projectes de rutes senderistes que després poden ser regulades mitjançant un reglament insular o una ordenança municipal.

Article 49. Efectes dels plans especials i dels projectes de rutes senderistes

1. L'aprovació dels plans especials o projectes de rutes senderistes, quan obtenen l'homologació provisional, du implícita la declaració d'utilitat pública dels terrenys necessaris per executar-los, així com de les obres, de les instal·lacions i dels serveis que s'hi han previst de manera concreta, a l'efecte d'allò que preveu la legislació sobre expropiació forçosa.

2. Alternativament, la disponibilitat dels terrenys necessaris per dur a terme els plans especials o projectes de rutes senderistes també pot derivar de l'alienació o cessió voluntària dels seus titulars, mitjançant convenis de col·laboració o altres mecanismes vàlids en dret.

Article 50. Procediment d'homologació de rutes

1. Un cop aprovats, els plans especials o els projectes de rutes senderistes i ordenances previstos en els articles anteriors, cal que el Consell Insular de Mallorca els homologui com a ruta senderista.

2. Si el procediment d'homologació de la ruta senderista l'inicia d'ofici el Consell Insular de Mallorca, aquest ha d'enviar el pla especial d'ordenació de rutes senderistes o el projecte de ruta senderista ja aprovat perquè els ajuntaments afectats pel traçat l'informin. Han d'emetre aquest informe en el termini màxim d'un mes, i s'han de pronunciar respecte de la conveniència, els requisits i les condicions de la ruta proposada. En cap cas aquest informe és vinculant.

3. Si el procediment s'inicia a instància d'un Ajuntament, aquest ha de presentar davant el Consell Insular de Mallorca el pla especial d'ordenació de rutes senderistes corresponent o el projecte de ruta senderista ja aprovat. El Consell Insular de Mallorca únicament pot denegar les rutes proposades pels ajuntaments si no es compleixen els requisits establerts en aquesta llei i en l'annex II, per raons de seguretat degudament justificades, o per no encaixar en l'ordenació territorial de l'illa.

4. Prèviament, la sol·licitud de ruta senderista s'ha de sotmetre a exposició pública per un termini de 30 dies perquè s'hi puguin presentar les al·legacions que es considerin pertinents. L'entitat promotora ha de contestar les al·legacions i ho ha d'enviar al Consell Insular de Mallorca per que en faci una homologació provisional.

5. El Consell Insular de Mallorca ha de resoldre l'homologació provisional en un termini màxim de quatre mesos, si transcorregut aquest termini no s'ha dictat ni notificat cap resolució expressa s'ha d'entendre atorgada.

6. Una vegada obtinguda l'homologació provisional l'entitat promotora té un termini de 2 anys per senyalitzar i executar la ruta d'acord amb el projecte aprovat. En aquest termini i, si escau, també s'ha d'obtenir l'homologació de la Federació Balear de Muntanyisme i Escalada per l'ús de la classificació de la Ruta Senderista d'acord amb les marques de GR (gran recorregut), PR (petit recorregut), SL (Sender local). El Consell Insular de Mallorca pot prorrogar aquest termini quan ho sol·liciti justificadament l'entitat promotora.

7. Quan el Consell Insular de Mallorca verifiqui que s'ha executat correctament el projecte, s'ha d'atorgar l'homologació definitiva. S'entén atorgada si transcorregut el termini de 3 mesos des que s'ha notificat que ha finalitzat la senyalització no s'ha dictat cap resolució expressa en sentit contrari.

8. L'acord d'homologació definitiva s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i suposa la inscripció de la ruta al Registre de rutes senderistes de Mallorca.

9. Els tràmits citats també s'han de seguir per modificar les rutes senderistes.

Article 51. Cancel·lació de l'homologació

1. El Consell Insular de Mallorca, amb l'informe previ dels ajuntaments afectats, pot cancel·lar l'homologació, per alguna de les circumstàncies següents:

a) Per raons de seguretat per a les persones o els recursos naturals i no és possible establir una variant.

b) Quan ho demana l'entitat promotora per no comptar amb l'autorització dels particulars titulars de la ruta, i no és possible elaborar un traçat alternatiu o no es considera oportuna l'expropiació dels terrenys.

c) Per incompliment de la normativa vigent o dels condicionants imposats en la inscripció.

d) Quan la falta de manteniment de la ruta la faci inviable per a l'ús ordinari.

e) Quan ho sol·liciti motivadament l'entitat promotora.

2. En tots els supòsits que assenyalava l'apartat anterior, l'obligació de retirar el sistema de senyals correspon, en primer lloc, a l'entitat promotora i, si no ho fa en el termini de 2 mesos des que se'ls ha notificat la cancel·lació de l'homologació, ho ha de fer subsidiàriament el Consell Insular de Mallorca a costa de l'entitat promotora.

Article 52. Registre de rutes senderistes de Mallorca

1. Es crea el Registre de rutes senderistes de Mallorca definit a l'article 41 c), on s'han d'inscriure les rutes senderistes homologades pel Consell Insular de Mallorca. Aquest registre és competència del Consell Insular de Mallorca i la informació relativa a la fitxa d'inscripció en el registre ha de tenir, com a mínim, el contingut que es detalla en l'annex III.

2. Aquest registre ha de ser de consulta pública i accessible telemàticament.

Article 53. De la prohibició de noves rutes al marge d'aquesta llei

Queda prohibida la constitució, per part de qualsevol Administració pública, de noves rutes senderistes que no s'adaptin al procediment establert en aquesta llei.

Capítol III. Conservació, policia i senyalització

Article 54. De la conservació i policia de les rutes senderistes

1. L'Administració promotora de la ruta n'assumeix la competència de la planificació i senyalització d'acord amb la normativa. També hi ha de fer les obres que calguin per a la seguretat dels usuaris, així com les obres de conservació i manteniment que calguin. Per conservar i mantenir la ruta, es poden subscriure convenis de col·laboració amb altres administracions i entitats o grups de voluntaris.

2. Si la ruta transita per vies aptes per als vehicles o carrers, el manteniment i la conservació és a càrrec del titular de la via exclusivament.

Article 55. Senyalització

Les rutes senderistes han de tenir elements de senyalització estàtica de caràcter informatiu, direccional i, si escau, interpretatiu, d'acord amb les condicions que s'estableixin a l'empara de l'article 34 d'aquesta llei o mitjançant desplegament reglamentari del Consell Insular de Mallorca.

Títol IV. Infraccions i sancions

Article 56. Definició i tipificació

1. Constitueixen infracció administrativa tots els actes i omissions il·lícits considerats com a tal per aquesta llei i que poden ser tipificats com a molt greus, greus i lleus.
2. L'àmbit d'aplicació d'aquestes infraccions administratives s'estén tant als camins públics, servituds públiques de pas com a les rutes senderistes.
3. Les sancions establertes en aquesta llei no impedeixen la imposició d'altres sancions previstes en altres lleis, sempre que es considerin infraccions concurrents.

Article 57. Infraccions molt greus

Es consideren infraccions molt greus les següents:

- a) Causar danys de consideració en l'estructura (ferm, cunetes i obres de fàbrica) del camí o ruta.
- b) Fer moviments de terres, excavacions o altres actes que perjudiquin o posin en risc les estructures o explanació.
- c) Tirar o abocar materials o objectes de qualsevol naturalesa amb perill per al trànsit i circulació per la via o que hi impedeixin el trànsit.
- d) Col·locar sense autorització barreres, tancaments, o qualsevol impediment o limitació de pas, en zona de domini públic o ús públic.
- e) Dipositar, col·locar o ocupar el camí amb maquinària, materials o objectes sense autorització de manera permanent o habitual.
- f) Qualsevol acte o omissió que destrueixi, deteriori o alteri greument el camí o la via per la qual discorri la ruta.
- g) Qualsevol acte o omissió que impedeixi el lliure pas o posi en perill la seguretat dels usuaris del camí o ruta.
- h) Les infraccions qualificades com a greus si hi ha reincidència.

Article 58. Infraccions greus

Es consideren infraccions greus les següents:

- a) Fer, sense autorització, qualsevol tipus de treballs, obres, construccions o instal·lacions en la zona de domini públic, en la zona de protecció, ús públic o a distàncies inferiors a les permeses per les ordenances o reglaments corresponents.
- b) Obstruir amb actes o omissions l'exercici de l'ús públic normal o l'exercici de la funció de policia per part de l'Administració competent.

- c) Incomplir les prescripcions imposades en les autoritzacions atorgades.
- d) Establir-hi qualsevol classe de publicitat sense autorització.
- e) Aplicar productes químics a la vegetació de les vores del camí sense autorització. En cas de comptar amb l'autorització, també constitueix una infracció el fet de no col·locar la senyalització necessària per advertir els usuaris que el camí ha estat tractat amb productes químics.
- f) Superar, amb qualsevol mitjà, els l·lindars acústics permesos en la normativa sectorial en matèria de renous, la calma i la tranquil·litat del medi rural i natural.
- g) En els casos de camins no aptes perquè hi circulin vehicles de motor, camins aptes per a la circulació de vianants o camins integrats en les rutes senderistes, constitueix infracció greu el fet de circular amb vehicles o maquinària no autoritzats pels camins. No és d'aplicació aquesta disposició quan es tracta de motius expressament autoritzats o quan concorren raons d'urgència o de força major. El responsable de la infracció és el conductor del vehicle i, subsidiàriament, la persona física o jurídica titular del vehicle
- h) Fer a la zona de domini públic viari, sense autorització, qualsevol activitat, treball o obra, sempre que no pugui ser qualificada com a infracció molt greu en virtut del que estableix l'article anterior.
- i) Desobeir les ordres de retirar els impediments o limitacions de pas.
- j) Les infraccions qualificades com a lleus quan hi ha reincidència.

Article 59. Infraccions lleus

Es consideren infraccions lleus les següents:

- a) Fer actuacions sotmeses a autorització administrativa, sense haver-la obtingut prèviament, en els casos en què es poden legalitzar posteriorment.
- b) Incomplir alguna de les prescripcions imposades en les autoritzacions atorgades si l'incompliment es pot legalitzar

Article 60. Responsabilitats

1. Són responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques, privades o públiques, que cometen qualsevol dels actes o omissions tipificats com a infraccions.
2. La responsabilitat s'estén al promotor, agent o gestor de la infracció, a l'empresari o persona que l'executa i al tècnic sota la direcció o control del qual es fa.

Article 61. Mesures restitutòries i sancionadores

Si s'ha comès una infracció, l'Administració titular ha d'adoptar les accions següents:

- Sancions de multa.
- Restitució de les coses conforme a l'estat anterior amb càrrec a l'infractor.
- Rescabament de danys i perjudicis que l'actuació hagi pogut ocasionar.

Article 62. Procediment sancionador

1. La incoació d'expedients pot ser d'ofici o a instància de part, l'Administració està obligada a tramitar les denúncies.
2. La paralització o suspensió d'activitats i usos no autoritzats s'exercirà sense necessitat d'audiència prèvia.
3. Per resoldre l'expedient, és d'aplicació la normativa establerta per a l'exercici de la potestat sancionadora de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
4. La competència sancionadora recau en les diferents administracions públiques territorials respecte dels camins dels quals són titulars.

Article 63. Sancions i multes

Les infraccions seran sancionades amb les multes següents:

- Infraccions molt greus: de 6.000,01 a 20.000 euros.
- Infraccions greus: de 1000,01 a 6.000 euros.
- Infraccions lleus: fins a 1000 euros, amb un mínim de 60 euros.

Article 64. Prescripció de la infracció

1. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos i les lleus a l'any. Les sancions prescriuen en el mateix temps.
2. Pel que fa als camins públics, en cap cas prescriu l'obligació de restituir la legalitat.
3. El termini de prescripció comença a partir del dia en què la infracció ha estat comesa. Quan es tracta d'infracció continuada, el termini de prescripció no s'inicia mentre duri l'activitat.

Article 65. Restitució i indemnització de danys

1. Els responsables de les infraccions estan obligats a adoptar les mesures necessàries per restituir la realitat alterada a l'estat anterior a la producció de la infracció o adequar-la a les condicions en què l'actuació es pugui legalitzar.
2. L'ordre que exigeix adoptar les mesures de restitució de la realitat alterada ha d'atorgar un termini de deu dies d'audiència prèvia als responsables perquè al·leguin el que considerin oportú.
3. Un cop finalitzat el període d'audiència prèvia, si es mantenen les mesures de restitució de la realitat alterada, s'ha d'atorgar als responsables un termini màxim de dos mesos perquè executin l'ordre assenyalada en l'apartat anterior.

Article 66. Execució forçosa

1. Les multes, indemnitzacions i altres responsabilitats econòmiques derivades d'infraccions poden ser exigides per la via administrativa de constrenyiment.
2. L'Administració pot executar subsidiàriament les mesures de restitució establertes per compte de l'infractor i al seu càrrec.

3. De la mateixa manera, l'Administració competent pot establir multes coercitives una vegada transcorreguts els terminis fixats en l'article 65 si no s'han adoptat les mesures que s'hi exigeixen. L'import d'aquestes multes és de 600,00 euros fins a 1.000,00 euros.

4. Abans d'imposar la multa coercitiva s'ha d'atorgar un termini de deu dies perquè el responsable justifiqui els motius de l'incompliment i a la vista de les al·legacions presentades s'acordarà la imposició de la multa en la quantitat que es consideri adequada.

5. Si s'ha imposat la multa coercitiva i continua l'incompliment de l'obligació imposada, l'Administració titular la pot reiterar fins a dotze vegades sense audiència prèvia. El termini per al compliment successiu de l'obligació és de dos mesos en cada cas.

6. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les altres sancions regulades per aquesta llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera

Modificació de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial

1. Se suprimeix l'article 13 bis, que passa a ser l'article 15 bis amb la redacció següent:

«Els instruments d'ordenació territorial regulats en aquesta llei han d'integrar el component mediambiental en el procediment de preparació, elaboració, tramitació, aprovació i seguiment del pla, en els termes que estableix la legislació d'avaluació ambiental.»

2. S'incorpora un capítol 3 bis, amb l'epígraf següent:

«Capítol 3 bis. Plans especials d'ordenació territorial»

3. S'incorpora un nou article 13 bis, amb el redactat següent:

«Article 13 bis. Naturalesa

1. Els plans especials d'ordenació territorial són instruments de desplegament de detall de les determinacions dels plans territorials insulars i dels plans directors sectorials, com també instruments de planejament autònom, sempre que, expressament així ho prevegi una normativa sectorial. En tot cas, els plans especials d'ordenació territorial autònoms han de justificar la seva coherència amb la normativa sectorial que desenvolupen.

2. Els plans especials d'ordenació territorial han de ser aprovats pels consells insulars i prevalen sobre l'ordenament urbanístic. L'aprovació definitiva d'aquests instruments recau en el Ple dels consells insulars amb l'informe previ de la comissió insular d'ordenació territorial i urbanisme corresponent.»

4. S'incorpora un nou article 13 ter, amb el redactat següent:

«Article 13 ter. Contingut

1. Els plans especials d'ordenació territorial han d'ajustar el seu contingut de conformitat amb la naturalesa i abast temàtic que ordenin i han de contenir els documents escrits i gràfics necessaris per ordenar de manera efectiva la matèria que tractin.

2. Els plans especials d'ordenació territorial han de contenir, com a mínim:

a) Definició dels objectius que persegueix el pla especial, assenyalant la normativa de la qual emanen aquests objectius.

b) Memòria que incorpori una anàlisi i una diagnosi justificativa i de proposta.

c) Normativa de l'ordenació.

d) Plànols informatius i normatius d'ordenació.

e) Documentació ambiental prevista en la legislació d'avaluació ambiental que hi és d'aplicació.

f) Estudi econòmic i financer.»

5. S'incorpora un nou article 13 quart, amb el redactat següent:

«Article 13 quart. Procediment

1. Per tramitar els plans especials d'ordenació territorial que elaboren els consells *insulars cal* seguir el procediment següent:

a) La iniciació correspon a l'òrgan competent en matèria d'ordenació territorial, de conformitat amb el que disposa el reglament orgànic de cada consell insular.

b) L'aprovació inicial correspon al Ple del consell insular.

c) La proposta de pla especial s'ha de sotmetre a informació pública per un període no inferior a dos mesos, mitjançant la publicació dels anuncis corresponents en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i, com a mínim, en un dels diaris de major circulació de l'illa corresponent.

d) Simultàniament a l'acord d'aprovació inicial, es pot acordar suspendre l'atorgament de les llicències i autoritzacions que, tot i complir les determinacions legals vigents, es consideri que impedeixen o dificulten la viabilitat del futur pla. Així mateix, es pot acordar també suspendre l'aprovació dels instruments de planejament urbanístic que es considera que impedeixen o dificulten la viabilitat del futur pla, llevat el cas que aquests instruments hagin finalitzat el període d'informació pública. Aquesta suspensió ha de tenir, com a màxim, una durada total de tres anys.

e) Simultàniament al període d'informació pública, i durant el mateix termini, s'ha de sol·licitar un informe, en relació a l'àmbit de les competències respectives, al Govern de les Illes Balears, als ajuntaments afectats i a totes les administracions que correspongui en aplicació de la legislació sectorial.

f) Una vegada redactat el text definitiu del pla especial, s'ha de sotmetre a informe de la comissió insular d'ordenació territorial i d'urbanisme corresponent, que ha d'elevat al Ple del consell insular la proposta d'aprovació definitiva.

2. L'avaluació ambiental dels plans especials d'ordenació territorial s'ha de fer de conformitat amb el que preveu la legislació corresponent.»

Disposició addicional segona

Aplicació de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears

La Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears és d'aplicació al règim jurídic dels camins i servituds públiques de Mallorca, en tot el que no contradigui la normativa específica que estableix aquesta llei.

Disposició addicional tercera

Camins ferroviaris

1. El Pla Director Sectorial de Camins que preveu l'article 21 d'aquesta llei, pot analitzar els traçats dels trams d'antigues línies ferroviàries desafectades i, mentre no recuperin la funció ferroviària, proposar-ne, si escau, la restauració, posada en funcionament i ús públic com a camins ferroviaris. El processus de restauració i adequació no han de dificultar la recuperació del traçat per a l'ús ferroviari original d'acord amb la planificació de transport ferroviari vigent.

2. Atenent l'interès històric i de patrimoni ferroviari, amb independència del que pugui establir el Pla Director Sectorial de Camins, tenen la consideració de camins ferroviaris, es consideren d'interès general i es declaren d'utilitat pública, a l'efecte de la legislació d'expropiació forçosa, els traçats següents:

- L'antiga línia de ferrocarril d'estació de Consell a Alaró.

- L'antiga línia de ferrocarril de s'Arenal a Lluçmajor.

3. La restauració i adequació d'aquests camins ferroviaris s'ha de fer mitjançant els plans especials d'ordenació territorial prevists en l'article 23 d'aquesta llei. En defecte de pla especial, es poden recuperar pel tràmit d'obra pública ordinària atesa la declaració d'interès general que fa aquesta disposició.

4. La recuperació d'aquests traçats com a camins ferroviaris, es fa amb independència que en un futur es puguin incorporar al patrimoni històric ferroviari o es puguin recuperar per a futures línies de tren o tramvia.

5. Per preservar el patrimoni històric ferroviari qualsevol intervenció que pugui alterar o afectar al traçat o infraestructura de les vies ferroviàries desafectades ha de ser autoritzada pel Consell Insular de Mallorca i, en tot cas, només es poden autoritzar obres provisionals que permetin la conservació o recuperació del traçat o infraestructura ferroviària i que no suposin un augment del valor a l'efecte de l'expropiació.

6. El Govern de les Illes Balears queda facultat, sobre la base de la competència en matèria de transports, per executar o contribuir a executar aquests camins ferroviaris per la via de la cooperació amb el Consell Insular de Mallorca o els ajuntaments corresponents.

Disposició addicional quarta **Pla de Vies Ciclistes**

1. La connectivitat amb bicicleta de Mallorca ha de quedar garantida mitjançant una estructura en xarxa que s'integri als camins que ja hi ha, així com a les carreteres que ho permetin.

2. Amb aquesta finalitat es crea el Pla de Vies Ciclistes, instrument d'ordenació que ha de ser elaborat i implantat pel Consell Insular de Mallorca. L'aprovació del Pla correspon al Ple del Consell Insular de Mallorca.

Disposició addicional cinquena **De la subrogació per aprovar el catàleg municipal de camins**

Transcorregut el termini previst en l'article 12.5 d'aquesta llei sense que s'hagi aprovat el catàleg municipal de camins, el Consell Insular de Mallorca es pot subrogar en les competències dels ajuntaments per redactar i aprovar els catàlegs esmentats, tot això d'acord al procediment establert en el capítol II del títol II d'aquesta llei en el hi que sigui d'aplicació.

Disposició addicional sisena **Naturalesa ambiental dels catàlegs de camins municipals i insulars**

1. Els catàlegs municipals i insulars de camins prevists en aquesta llei conformen uns documents detallats amb el contingut de les fitxes previstes en l'annex I d'aquesta llei, que seran incorporades en l'inventari de béns de l'Administració titular.

2. Aquests catàlegs, com que no constitueixen figures d'ordenació i se cenyeixen a identificar els béns demaniais viaris dels ajuntaments i del Consell Insular de Mallorca, no s'han de sotmetre a avaluació ambiental.

Disposició addicional setena **Garantia de connectivitat**

1. La creació noves infraestructures no pot interrompre la connectivitat dels camins que hi ha. En cas necessari, s'han d'adoptar les mesures adequades de connexió mitjançant passos subterranis o elevats per garantir, en condicions de seguretat, la continuïtat del camí amb una longitud idèntica o similar a la preexistent.

2. Igualment, les infraestructures lineals s'han d'implantar amb criteris d'integració paisatgística i ecològica que minimitzin l'efecte barrera i de fragmentació d'hàbitats. Per això, s'han d'implantar els corredors ecològics mitjançant l'adequació topogràfica dels terrenys i les infraestructures amb túnels i falsos túnels o passos subterranis de fauna.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

1. Amb relació al que preveu l'article 34 anterior, el Consell Insular de Mallorca, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, ha d'elaborar el manual previst amb els tipus corresponents de senyalitzacions dels camins.

2. Amb relació a la prohibició de col·locar qualsevol senyal que no s'ajusti als estàndards i criteris fixats en el catàleg que aprovi el Consell Insular de Mallorca, no és obligatori canviar la senyalització que hi ha fins que se substitueixi o renovo.

Disposició transitòria segona

Les rutes d'interès cultural i paisatgístic que inclou el Pla Territorial Insular de Mallorca que ja es troben constituïdes en el moment d'entrar en vigor aquesta llei, s'hi han d'adaptar en el termini màxim de dos anys.

Disposició transitòria tercera

1. Els ajuntaments, que a l'entrada en vigor d'aquesta llei, ja tenen catàlegs de camins aprovats, si el ha elaborat amb col·laboració amb el Consell Insular de Mallorca, únicament els han d'adaptar al model de fitxa de l'annex I en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei.

2. Una vegada adaptat el catàleg a la fitxa de l'annex I, s'ha d'enviar al Consell Insular de Mallorca perquè emeti informe preceptiu i vinculant per un termini de tres mesos sobre l'adaptació. Un cop el Consell Insular de Mallorca doni el vistiplau a l'adaptació, el catàleg s'entén aprovat definitivament i s'inscriurà en el Registre insular de camins públics.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final única

Entrada en vigor de la llei

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat n el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ANNEX I

Fitxa homologada per al Catàleg municipal de camins i per al Registre insular de camins públics

La fitxa de Catàleg municipal de camins i Registre insular de camins públics ha d'incloure, com a mínim els camins mitjançant una numeració reglada específica per a cada un d'ells i contenir almenys:

- Denominació, que en els casos dels camins ha de ser conforme a la toponímia tradicional de la zona.
- Les dades de l'Administració titular.
- Límit inicial i final del camí, longitud total.
- Descripció de les característiques per trams: longitud i amplada, límit inicial i final, tipologia, delimitació lateral, elements inherents al camí, servituds de protecció, etc.
- Planimetria a escala.
- Planimetria georeferenciada.
- Recull fotogràfic de cada tram.
- Enllaços amb altres camins públics o vies d'accés públic.
- Estat de conservació.
- Directrius d'intervenció (ha d'especificar si es pot modificar o asfaltar el terra del camí).
- Els usos permesos, o qualsevol incidència que pugui afectar-los (impediments de pas, estat de conservació).

ANNEX II

Sol·licitud d'homologació de ruta senderista

Documentació que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'homologació de Ruta senderista:

- a). Justificació del projecte i objectius que es persegueixen.
- b). Autorització de pas en el cas que es facin servir vies particular o que no siguin de domini públic. Aquesta autorització ha de ser com a mínim per un període de 30 anys.
- c). Cartografia:

Mapa 1 / 10.000, en el qual s'indiquin:

Traçat del sender

Llocs d'interès

Llocs on s'han de fer obres, si escau

Llocs on es col·loquin els senyals

Tipologia de camí

Tipus de ferm: terra, empedrat, asfalt, ciment, altres

Mapa 1 / 50.000 que indiqui el traçat del sender.

d). Proposta de les accions de manteniment.

e). Característiques tècniques de la senyalització:

- Nombre i tipus de senyals

- Llocs on es col·locaran

f). Descripció detallada del trajecte per homologar, s'hi ha d'especificar:

- Naturalesa del terreny per on discorre.

- Trams d'asfalt o ciment per on discorre, indicant distància de cada tram, i llocs on es troben.

- Memòria descriptiva del recorregut, especificant etapes, dificultat, distància del recorregut, temps aproximat del mateix, desnivell màxim (en pujada i en baixada) i punts d'interès cultural (històrics, artístics, arqueològics, etnogràfics, etc.), natural, paisatgístic, o turístic, fent-ne una breu descripció.

g). Pressupost detallat (materials i mà d'obra), indicant les obres de condicionament que es proposen, si escau:

- Desbrossaments

- Obres de fàbrica

- Arranjament del camí

i). Calendari que es preveu per executar les diferents fases del projecte.

j). Model a escala 1/1 del projecte de fulletó o topo guia, per a la possible publicació o difusió.

ANNEX III

Fitxa per al Registre de rutes senderistes de Mallorca

La fitxa unificada pel Registre de rutes senderistes de Mallorca ha de tenir el contingut següent:

Denominació de la ruta

Codi d'inscripció en el Registre

Codi GR, PR o SL, segons correspongui

Plànol georeferenciat

Longitud

Durada del recorregut i etapes

Dificultat màxima per trams

Llocs d'interès

Observacions

Documentació del projecte